

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
26 februari 2003 *

I mål T-8/02,

ZAPF Creation AG, Rödentel/Coburg (Tyskland), företrätt av advokaten
A. Kockläuner,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och
modeller), företrädd av J. F. Crespo Carrillo, i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

den andra parten i förfarandet vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) är:

JESMAR, S.A., Alicante (Spanien)

angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 29 oktober 2001 (ärende R 418/2001-1), vilket delgavs sökanden den 5 november 2001, i ett invändningsförfarande mellan ZAPF Creation AG och JESMAR S.A.,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras,

justitiesekreterare: H. Jung,

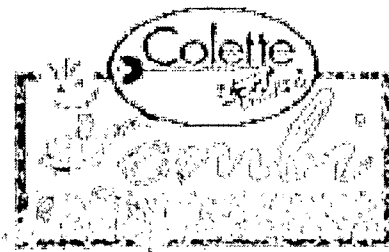
med beaktande av den ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli den 14 januari 2002,

med beaktande av det svaromål som ingavs till förstainstansrättens kansli den 2 maj 2002,

följande

Beslut

- 1 Den 1 april 1996 ingav sökanden en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (nedan kallad harmoniseringsbyrån) enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärke (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) i ändrad lydelse.
- 2 Det varumärke som ansökan om registrering avser är följande figurmärke.

- 3 De produkter som ansökan om registrering avser omfattas av klass 28 i Nice-överenskommelsen av den 15 juni 1957 om internationell klassificering av varor och tjänster för varumärkesregistrering med ändringar och tillägg (nedan kallad Nice-överenskommelsen) och motsvarar följande beskrivning: "Leksaksdockor och tillbehör för sådana dockor i form av leksaker".

- 4 Den 3 augusti 1998 motsatte sig Jesmar S.A. (nedan kallad den andra parten i förfarandet vid harmoniseringsbyrån) ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket. Det redan registrerade spanska varumärke som åberopades till stöd för invändningen är ordet COLETTE som är registrerat för ”spel, leksaker, dockor och marionetter” vilka omfattas av klass 28 i den mening som avses i Nice-överenskommelsen.

- 5 Genom beslut av den 21 februari 2001 avslag invändningsenheten invändningen med stöd av artiklarna 8.1 a och b samt artikel 42 i förordning nr 40/94.

- 6 Genom beslut av den 29 oktober 2001 biföll överklagandenämnden den andra partens i förfarandet vid harmoniseringsbyrån överklagande av invändningsenhetens beslut. Överklagandenämnden ansåg i huvudsak att kataloger och prislister var tillräckligt för att styrka ett verkligt bruk av det äldre varumärket och att det därmed förelåg en förväxlingsrisk mellan det varumärke som ansökan avser och det äldre varumärket.

- 7 Den 13 februari 2002 fastslogs i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna att engelska skulle utgöra rättegångsspråk.

- 8 I skrivelse av den 28 augusti 2002 informerade harmoniseringsbyrån förstainstansrätten om att den andra parten i förfarandet vid harmoniseringsbyrån i en skrivelse av den 8 augusti 2002 hade inkommit med en överenskommelse som träffats mellan nämnda part och sökanden av gemenskapsvarumärket. Harmoniseringsbyrån har följaktligen gjort gällande att det i enlighet med artikel 113 i rättegångsreglerna inte längre finns anledning att döma i saken och har yrkat att förstainstansrätten inte skall förplikta denna att ersätta rättegångskostnaderna.

- 9 Sökanden har som svar på förstainstansrättens begäran om yttrande angående yrkandet om fastställelse av att anledning att döma i saken saknas, i skrivelse av den 16 oktober 2002, bekräftat att en förlikning har träffats med den andra parten i förfarandet vid harmoniseringsbyrån. Sökanden har anfört att det faktiskt inte längre finns något föremål för talan vid förstainstansrätten och att den anser att vardera parten bör bära sin rättegångskostnad.
- 10 I enlighet med artikel 113 i rättegångsreglerna konstaterar förstainstansrätten därmed endast att, med beaktande av den förlikning som har träffats mellan sökanden och den andra parten i förfarandet vid harmoniseringsbyrån, vilken svaranden och sökanden vederbörligen har underrättat förstainstansrätten om, förevarande talan har mist sitt föremål. Av detta följer att det inte längre finns skäl att döma i saken.

Rättegångskostnader

- 11 Enligt artikel 87.6 i förstainstansrättens rättegångsregler skall rätten besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt i mål där det inte finns anledning att döma i saken.
- 12 Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall konstaterar förstainstansrätten att det förhållande att det inte längre finns anledning att döma i saken följer av den förlikning som har träffats mellan sökanden och den andra parten i förfarandet vid harmoniseringsbyrån och följer inte av ett avtal mellan sökanden och svaranden. Det finns således anledning att förplikta sökanden att bära sin rättegångskostnad och ersätta harmoniseringsbyråns rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande beslut:

- 1) Anledning saknas att döma i målet.

- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 26 februari 2003

H. Jung

Justitiesekreterare

V. Tiili

Ordförande